

5 elementen uit de visietekst katholieke dialoogschool

- **Gastvrije school:** op het kruispunt van onderwijs, Kerk en samenleving verwelkomt de katholieke dialoogschool gastvrij iedereen, van welke levensbeschouwelijke of religieuze achtergrond. Ze nodigt leerlingen, ouders, personeelsleden en bestuurders uit om aan haar onderwijsproject mee te werken. Vanuit haar christelijke inspiratie wil ze iedereen daartoe uitdagen, motiveren en kracht geven.
- **Kwaliteitsvol onderwijs:** is meer dan louter opleiding. Onderwijs vormt mensen tot vrije, competente en solidaire personen die zin en betekenis vinden in leven en samenleven.
- **Katholieke school:** in het vertrouwen dat het diepste mysterie van de werkelijkheid de liefde is, neemt de school deze liefde - zoals de Bijbel verhaalt en Jezus die voorleeft - als richtsnoer voor opvoeden, leven en samenleven. De christelijke hoop die in deze liefde en het verrijzenisgeloof ontspringt, oriënteert de school in haar doelen en werking.
- **Katholieke dialoogschool:** nodigt iedereen - christenen, moslims, joden, andersgelovigen, niet-gelovige humanisten - uit om in dialoog met elkaar op zoek te gaan naar het volle mens- en medemens-zijn. Vanuit haar opdracht brengt de school zelf in woord en daad op eigentijdse- tegendraadse wijze de christelijke stem in dit gesprek binnen.
- **Oefenplaats** voor samenleven in een diverse wereld: doorheen de dialoog verrijkt de katholieke school zichzelf en vernieuwt ze haar christelijke inspiratie in de actuele context. Kritisch-creatief leren omgaan met wat eigen en wat anders is, met wat verbindt en onderscheidt, stelt mensen in staat bij te dragen een open, zinvolle, verdraagzame en duurzame samenleving, waar plaats is voor iedereen - een wereld waar ook God van droomt.

Als christenen in hun doen en laten
rekening houden met God
zijn zij een lichtpunt in deze tijd.

Ook al voelen zij zich soms achterhaald:
zij zijn toekomst.

De kleine christengemeenschappen
zijn een schat, verborgen in de akker.

De akker is de wereld
waar het eigenbelang
en het recht van de sterkste gelden.

In die wereld durven zij vertrouwen
op God en op elkaar.

Zij handelen naar hun geweten
en doen met liefde hun plicht.

Het is allemaal niet spectaculair,
wel kostbaar als een verborgen schat.

Zij bouwen aan een wereld
waar het onderscheid tussen goed en kwaad
nog bestaat.

Dat is de weg
naar een stukje hemel op aarde.
Manu Verhulst

Altijd missie(zondag)!

“Een kerk die niet dient, dient tot niets,” schreef Mgr. Gaillot in de jaren '90. Het is een uitspraak geworden die we geregeld en graag citeren. Want inderdaad, het is de diepste missie van de kerk om dienend aanwezig te zijn in de wereld. Of met de openingswoorden van een groot conciliedocument: “De vreugde en de hoop, het leed en de angst van de hedendaagse mens, vooral van de armen en van alle lijdenden, zijn ook de vreugde en de hoop, het leed en de angst van Christus' leerlingen; en er is niets echt menselijks, of het vindt weerklank in hun hart.” (Gaudium et Spes, 1)

Anders gezegd: een kerk die zich opsluit tussen vier muren, is er eigenlijk géén... Een kerk die zich de zorgen van de minsten niet aantrekt, is er eigenlijk géén... Een kerk die niet spreekt, is er eigenlijk géén... Een kerk die niet missionair is, is er met andere woorden géén! Dit gaat over de diepste grond van ons kerk-zijn. Waarom heeft God immers een kerk nodig? Wel, zo leren we uit het verhaal van de Schrift, om ook nu al – bescheiden en vaak in alle gebrokenheid die mensen eigen is – een “teken voor de volkeren” te zijn (Jes 10,11), “licht voor de wereld” (Mt 5,14), een teken van Gods menslievendheid.

Dit is op z'n minst een gewaagde opdracht te noemen. Vandaag liggen kerk en geloof niet zo goed meer in de markt. Ontkerkelijking is een feit, kritiek op de kerk is alomtegenwoordig en de vraag of een kerk niet overbodig is, wordt – ook onder christenen – luidop gesteld. **Hoog tijd dus dat we onze diepste “missie” herontdekken:** ...niet om de dominante maatschappelijke positie van weleer op te eisen... maar veeleer om in alle bescheidenheid ‘gist’ te zijn in het deeg van de samenleving; ...niet om een groot en machtig instituut te zijn... maar veeleer door in kleine stapjes Gods menslievendheid gestalte te geven; ...niet om alles wat was en is binnen te rijven in wat we ‘kerk’ noemen... maar veeleer door authentiek te proberen leven als antwoord op Gods liefde; ...niet om ons op te sluiten in een rigide groot gelijk... maar veeleer door open en gastvrij te zijn: “Kom en Zie” is het motto.

De auteur van de eerste Petrusbrief geeft ons enkele verrassend actuele tips mee: “Wees daarom niet bang voor de mensen en laat u door niets in verwarring brengen; erken Christus als Heer en eer hem met heel uw hart. Vraagt iemand u waarop de hoop die in u leeft gebaseerd is, wees dan steeds bereid om u te verantwoorden. Doe dat dan vooral zachtmoedig en met respect, houd uw geweten zuiver; dan zullen de mensen die zich honend over uw goede, christelijke levenswandel uitlaten, zich schamen over hun laster.” (1 Petrus 3,14b-16)

Karel Van de Voorde

Met een open blik zie je meer.
Om te kunnen kijken moet je
je ogen opendoen.

Dat weet elke mens uit zichzelf.
Maar wie gekeken heeft,
heeft daarom nog niet gezien.

Kijken is immers niet genoeg,
kijken moet zien worden.
Kijken is opmerken,
zien is begrijpen.

En om goed te zien moet je
je ogen openhouden.

Een eerste blik is ingekleurd
met tinten uit het pallet van de
onbewuste vooringenomenheid.
Onze ogen merken eerst enkel op
wat onze gedachten toelaten
en zien nog niet wat we niet meteen
kunnen begrijpen of erkennen.

Zien doen we pas,
als we ons hart openzetten
voor het onverwachte,
voor het onvermoede,

voor wat onze eigen ideeën,
opvattingen, vermoedens
en vooronderstellingen
geneigd zijn weg te filteren
uit het beeld van de werkelijkheid.

Zien doen we pas,
als we kijken met een hart
dat zich verplaatst naar
het hart van de ander.
Dan wordt kijken een zien
dat begrijpt en invoelt.

Van kijken naar zien,
van zien naar begrijpen,
van begrijpen naar inzien.

Met een open blik
zien we meer, veel meer
dan wat zomaar zichtbaar is.

Met een open blik
zien we door alle geslotenheid
van ons eigen kijken heen.
Mark Van de Voorde